

Repræsentant har stemt saaledes, at han kan bjærge sig over for sine Vælgere, er han fri for Ansvar, og saa er det ligegyldigt, hvad der faktisk sker, hvilket Resultat der fremkommer af hans Afstemning: Han har da intet Ansvar, han kan vasse sine Hænder. Men det gælder ikke. Det gjaldt, dersom Rigsdagen var en raadgivende Forsamling, hvis Beslutninger kun vare Hensillinger til Regeringen, som denne kunde tage større eller mindre Hensyn til. Den enkelte kunde da maaſte slyde Ansvaret fra sig og lade Regeringen om at tage Beslutning. Men vi ere en lovgivende Forsamling, og vi have Ansvaret for vore Beslutninger, ikke alene for vore enkelte Afstemninger, ikke alene for, hvordan vi kunne bjærge os over for vore Vælgere, men ogsaa for, hvad Resultatet bliver deraf. Vor Opgave er at lægge vor Virksomhed saaledes, at den virkelige Tilstand i Landet kan komme til at nærme sig til det, vi ville, saa meget som muligt, og derfor tror jeg, at det er i Grundlovens sande Aand, naar jeg opfordrer Tinget til at stemme mod en Dagsorden, der kun vil have til Resultat at opretholde de urimelige Tilstande, som nu findes.

Judenrigsministeren (Hørring):

Skønt det vist nok er overflødig, skal jeg paa Regeringens Vegne bestemt fraraade Vedtagelsen af det foreliggende Forslag til en Dagsorden. Jeg skal ikke nærmere motivere min Stilling, thi den vil være ærede Medlemmer bekendt ifølge mine tidligere Udtalelser. Kun skal jeg sige nogle faa Ord til. Saaledes som Grundlovens § 32 er affattet, vil Antallet af Medlemmer her i Salen vokse ubegrænset med Folketallet i Landet, og alle maa vel være enige om, at dette ikke alene er uheldigt, men saa uheldigt, at en Forandring deri en Gang maa blive nødvendig. For saa vidt er det givet, at en Grundlovsændring staar som noget fremtidigt, og det har ogsaa ligget bag ved Regeringens Udtalelser med Hensyn til de Forslag, der i Marenes Løb ere blebne fremsatte angaaende Ordningen af Folketingsvalgkredsene, at man en Gang maatte komme til en Grundlovsforandring med Hensyn til § 32. Det er blevet gentaget under Forhandlingerne her, da Regeringens Forslag var til 1ste Behandling. Men Tiden dertil er endnu ikke kommen. For at en saadan Forandring skal kunne gennemføres, maa der være en bestemt Opfattelse af, i hvilken Retning Forandringen skal gaa, og denne bestemte Opfattelse er ikke til Stede. Det er min Overbevisning, at man endnu er i høj Grad i Uvished om, i hvilken Retning man vil ønske Grund-

lovens § 32 ændret. Det er jo ogsaa blevet udviklet af den ærede foregaaende Taler. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men uden et saabant Grundlag, en saadan Overbevisning om, hvad det er, Stemningen hovedsagelig vil i den Retning, vilde det være letfindigt, om man gav sig i Færd med en Grundlovsforandring. Saa skal jeg endnu dertil kun henvise til et Moment, jeg har fremdraget tidligere, nemlig dette, at naar man kommer til en Grundlovsændring, og man, overensstemmende med Grundlovens § 95, skal forelægge den til Diskussion gennem Udskrivning af de ny Valg, saa er det en Retfærdighedsfordring i allerhøjeste Grad, at de enorme Kredse, som nu bestaa, maa blive forandrede, forinden Vælgernes blive stillede saaledes, at de staa med et frit Valg, om de ville Grundlovsændringen i den Form, hvori den er vedtagen i Rigsdagen, eller ikke. I modsat Fald vilde man, hvis man nu gif til en Grundlovsændring, komme ind paa dette, at de nuværende enorme Kredse i Virkeligheden maatte stemme udelukkende med dette, at komme ud af den uretfærdige og utaalelige Tilstand, som der nu er. Hertil tror jeg at kunne indskrænke mig for Ojeblikket.

Bertelsen (Hørring Amts 5te Valgkreds): Jeg kan ikke følge det poetiske Medlem fra Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), idet jeg ikke lever saa meget i Boesiens Verden som han. Jeg maa leve mere i det praktiske Liv og i Virkeligheden, det forstaar jeg mig bedre paa end paa Poesi. Hvis det ærede Medlem ikke havde levet saa meget i Boesiens Verden, vilde han ikke være kommen med de Udtalelser, han gjorde, han vilde saaledes ikke være kommen med Formaning til os om, hvad vi skulle forstaa ved vor Pligt som Folketingsmænd, thi vi føle vort Ansvar som Folketingsmænd lige saa fuldt som det ærede Medlem. Men jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem talte om Vølgegang i Sjælen. Naar han tænker paa sin egen Stilling over for det Forslag, som senere kommer til Behandling, og som man nu er i Begreb med at ville gennemføre, saa er jeg ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem har Grund til at tale om Vølgegang i sin Sjæl, thi jeg er overbevist om, at der maa være Tvivl og Vølgegang i hans Sjæl, naar han tænker paa, om det, han nu vil gennemføre, er i Overensstemmelse med Grundloven eller ej. Naar det saa siges fra det ærede Medlems Side, at Dagsordenen er et Slag i Luften og kun er beregnet paa at være et Slag i Luften, saa vil jeg henstille til det